ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 8-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΣΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-88
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΥ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 644

ΤΡΙΤΗ
13
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ.07 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 6 Λ. 34
ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 29.4 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 19.5. ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΔΥΤΙΚ. ΑΣΘΕΝ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛ ΟΛ. ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 759,5

ΜΕ ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

Ἡ ὀρθόδοξος Βενιζελικὴ ἐφημερίς, ἤτις ἐξένισθη προσφάτως διότι ἐτοποθετήσαμεν τὴν ἀφετηρίαν τῶν δεινῶν μας εἰς τὸ 1917, δὲν φαίνεται εὐχαριστημένη ἐκ τοῦ ὅτι συγκατενεύσαμεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1915 ἤρχισαν τὰ δεινὰ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τοῦτο διότι δὲν θέλει νὰ δεχθῇ, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς παρεπλανήθη ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τὸν Ρέπουλην, ὅταν ἔδιδε πλειοψηφίαν εἰς τὸ φιλοπόλεμον κόμμα. Ἀλλὰ σκρίπτα μένεντ. Ἐὰν δὲ ἡ συνάδελφος ἐπιμείνῃ, θὰ δημοσιεύσωμεν ἐδῶ τὸν λόγον τὸν ὁποῖον, τοῦ κ. Βενιζέλου εὑρισκομένου εἰς Αἴγυπτον καὶ συνοφαντοῦντος τὴν δυναστείαν ὡς προδίδουσαν τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, ἐξεφώνησεν διὰ λογαριασμόν του ὁ ὑπάρχηγὸς τοῦ κόμματος. Θὰ ἔβλεπε τότε ἡ συνάδελφος πόσον ἀνειλικρινῶς ἐπολιτεύθη τὸ φιλελεύθερον κόμμα, ἰσχυρισθὲν ὅτι ἡ εὐκαιρία ἐμπλοκῆς εἰς τὸν πόλεμον παρῆλθεν—ἡ εὐκαιρία τοῦ νὰ θραύσωμεν τὸν στόλον μας καὶ τὰς κεφαλάς μας εἰς τοὺς βράχους τῶν Δαρδανελλίων—καὶ θὰ ἔβλεπεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, δίδων μικράν τινα τότε πλειοψηφίαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψει του ὅτι τοῦ ἔδιδε τὸ δικαίωμα νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἠλιθίαν καὶ ματαίαν σφαγὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ἐξῆλθε συντετριμμένος καὶ χειρότερος....

Ἀλλ' ἡ συνάδελφος, ὁπωσδήποτε, μεταφέρει τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἄλλου πεδίου. Ἐπ' οὐδενὶ, γράφει, λόγῳ ἔπρεπεν ἡ Ἑλλὰς νὰ μείνῃ οὐδέτερα. Καὶ εἰς ἐπίρρωσιν τῆς γνώμης της ἀναφέρεται εἰς ἓν της ἀνάγνωσμα, ἐκ τοῦ ὁποίου προκύπτει, λέγει, ὅτι ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς ἦτο εἰς ἀξιοθρήνητον κατάστασιν. Ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ ἢ ἂν ἐπρόκειτο κἂν περὶ τῆς νίκης τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου συνδυασμοῦ, καὶ δὲν ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ τοῦ χρηστίου μὴ χρησίμου τῆς εἰσόδου μας εἰς τρίτον πόλεμον—εἰς τὸν πόλεμον δῆλα δή, ὁ ὁποῖος ἀπέληξεν εἰς τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφήν...

Ὅπως ἐγράψαμεν προχθὲς, τὴν ἐπαύριον δύο νικηφόρων, ἀλλ' ἐξαντλητικῶν πολέμων, ἡ Ἑλλὰς ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ ἀγώνος, ὁ ὁποῖος προεμηνύετο μακρότατος, ἐν ἐσχάτῃ δὲ ἀνάγκῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ἐλάμβανε θετικὰ ἀνταλλάγματα—ἀνταλλάγματα, ἐπιτρέποντα τὴν στερέωσιν τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ θέσεώς της. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο πάντοτε βιαστικός. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ τοῦ ζητηθῇ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ κ. Βενιζέλος ἤθελε καλὰ καὶ σώνει νὰ στηρίξῃ τοὺς κλονιζομένους ἰσχυροὺς. Αὐτοὺς ἀκριβῶς, οἱ ὁποῖοι ἀντιδροῦν σήμερον εἰς τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἐπαιτοῦμεν ἐν Γενεύῃ. Αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀνεφωδίαζον τὴν Κεμαλικὴν στρατιὰν, ἡμῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἔσχατον ἀγῶνα. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἐκάλεσε τοὺς ξένους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ μεταβάλῃ τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς εἰς πεδίον πολέμου. Ὁ κ. Βενιζέλος προηγουμένως προσέφερε τμῆμα Ἑλληνικῆς γῆς εἰς τοὺς Βουλγάρους διὰ νὰ τοὺς παρασύρῃ εἰς ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Σερβίας—διὰ νὰ συσσωματώσῃ ὁ ὑπερφυὴς αὐτὸς διπλωμάτης τοὺς Νοτιοσλαύους καὶ νὰ καταστήσῃ ἔτι δυσχερεστέραν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Βαλκανικήν.

Ὁπωσδήποτε ἡ Ἑλλὰς ἐσύρθη, ἄκοντος τοῦ Λαοῦ της, εἰς τὸν πόλεμον—προσέφερε τὸ αἷμά της καὶ τὸ χρῆμά της κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1920 περίοδον. Ὅτε δὲ πλέον ὁ ἀγὼν εἶχε λήξει διὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἡγωνιζόμεθα νὰ λάβωμεν διὰ νέου πολέμου ὅ,τι εἰκονικῶς μᾶς ἔδωκεν ἡ διαβόητος συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἄνθρωποί του εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ εἰς τὸ μέτωπον ἐπροπαγάνδιζαν τὴν ἦτταν,—καὶ τὰ κεμαλικὰ ἀεροπλάνα ἔρριπταν τὰς προκηρύξεις τοῦ κ. Κονδύλη κατὰ μῆκος τῆς Ἑλληνικῆς παρατάξεως. Ταῦτα εἶναι γνωστά. Ταῦτα μόνον πεπωρωμένοι δύνανται ν' ἀρνηθοῦν.

Δὲν θέλομεν διὰ τῶν ἀνωτέρω νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ 1920 μέχρι τοῦ 1922 κυβερνήσαντες δὲν διέπραξαν σφάλματα... Σφάλμα δὲ θεμελιῶδες ἦτο ἡ ἐξακολούθησις τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας—σφάλμα ἦτο ἡ μὴ ἐγκατάλειψις—ἐφ' ὅσον ἦτο πραγματοποιήσιμος—τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀλλὰ διὰ τὸ σφάλμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ζητήσουν εὐθύνας οἱ λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν μιᾶς ὑπερποντίου ἐκστρατείας, οἱ βεβαιώσαντες τὸν Λοὺδ Τζ�diὼρτζ ὅτι ἠδύναντο μὲ μόνας τὰς Ἑλληνικὰς δυνάμεις νὰ κατασυντρίψουν τὴν «γελοίαν» Κεμαλικὴν δύναμιν, καὶ τέλος πάντων τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Δαγκλῆ ἐψήφισε μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας....

Ἀλλ' ἐὰν ἡ λαμπρὰ συνάδελφος ἀμφισβητήσῃ τ' ἀνωτέρω, θὰ τῆς ἀπαντήσωμεν μὲ τὰ κείμενα, ὄχι δὲ πλαστογραφημένα ὡς ἐκείνα τὰ ὁποῖα περιέχουν αἱ διπλωματικαὶ βίβλοι τῆς φοβερᾶς ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1920 περιόδου.

Κομματικὰ διαβούλια

Ὁ κ. Φιλαρετος Μεταξᾶς συζητεῖ μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Κόμματός του περὶ τοῦ τρόπου τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Βενιζέλου.

(Γελοιογραφία Ν. Καστανάκη)

Ο ΕΞΕΥΡΩΠΑΪΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΑΓΩΝ ΠΕΡΙ... ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΠΩΛ ΖΑΝΤΙΖΟΝ

Β'

Τὸ ζήτημα τοῦ πίλου παθανὸν νὰ φαίνεται μία τελεύως ἀσήμαντος λεπτομέρεια. Καὶ ὅμως, κατὰ τὸ 1925 τόσην ἀτέδιδον σημασίαν εἰς τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ὡρισμένα τάξεις τοῦ μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ, ὥστε ἡ βιαία ἐπιβολὴ τοῦ δυτικοῦ τοιούτου ἦτο ἀδύνατος, ἄνευ σχετικῆς προπαρασκευῆς τοῦ ἐδάφους. Δὲν εἶνε ἀτερβολὴ ἐὰν εἴπῃ κανεὶς, ὅτι ἡ ἀσήμαντος αὐτὴ μεταρρύθμισις θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ σοβαρωτάτας συνεπείας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἰδίᾳ δὲ καθ' ἃς στιγμὰς αἱ σχέσεις τῆς Τουρκίας μετὰ τῶν ἐυρωπαϊκῶν δυνάμεων ἦσαν ἐντεταμένα, οἱ φέροντες εὐρωπαϊκὸν πίλον ἐδαυτυλοδεικτοῦντο, γενόμενοι ἀντικείμενον τῆς γενικῆς περιφρονήσεως. Κατὰ τὴν εἴσοδον τῶν κεμαλικῶν στρατευμάτων εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1923, μερικοὶ φανατικοὶ δὲν ἐδίσταζαν νὰ ρίψουν χάμω καὶ νὰ ποδοπατήσουν τὴς ἐπονομαζομένας τὴν διερμηνεύς τῆς γαλλικῆς πρεσβείας κ. Κινὲ καὶ τοῦ συναδέλφου του Η. Ἐριώ. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ ὁποῖος προεμηνύετο μακρότατος, ἐν ἐσχάτῃ δὲ ἀνάγκῃ νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὸν, ἀφοῦ ὅμως προηγουμένως ἐλάμβανε θετικὰ ἀνταλλάγματα—ἀνταλλάγματα, ἐπιτρέποντα τὴν στερέωσιν τῆς ἐν τῇ Βαλκανικῇ θέσεώς της. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο πάντοτε βιαστικός. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν ἐπερίμενε κἂν νὰ τοῦ ζητηθῇ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ κ. Βενιζέλος ἤθελε καλὰ καὶ σώνει νὰ στηρίξῃ τοὺς κλονιζομένους ἰσχυροὺς. Αὐτοὺς ἀκριβῶς, οἱ ὁποῖοι ἀντιδροῦν σήμερον εἰς τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον ἐπαιτοῦμεν ἐν Γενεύῃ. Αὐτοὺς, οἱ ὁποῖοι ἀνεφωδίαζον τὴν Κεμαλικὴν στρατιὰν, ἡμῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἔσχατον ἀγῶνα. Ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος ἐκάλεσε τοὺς ξένους εἰς τὴν Θεσσαλονίκην διὰ νὰ μεταβάλῃ τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς γῆς εἰς πεδίον πολέμου. Ὁ κ. Βενιζέλος προηγουμένως προσέφερε τμῆμα Ἑλληνικῆς γῆς εἰς τοὺς Βουλγάρους διὰ νὰ τοὺς παρασύρῃ εἰς ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Σερβίας—διὰ νὰ συσσωματώσῃ ὁ ὑπερφυὴς αὐτὸς διπλωμάτης τοὺς Νοτιοσλαύους καὶ νὰ καταστήσῃ ἔτι δυσχερεστέραν τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Βαλκανικήν.

Ὁπωσδήποτε ἡ Ἑλλὰς ἐσύρθη, ἄκοντος τοῦ Λαοῦ της, εἰς τὸν πόλεμον—προσέφερε τὸ αἷμά της καὶ τὸ χρῆμά της κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1920 περίοδον. Ὅτε δὲ πλέον ὁ ἀγὼν εἶχε λήξει διὰ τοὺς μεγάλους καὶ ἡγωνιζόμεθα νὰ λάβωμεν διὰ νέου πολέμου ὅ,τι εἰκονικῶς μᾶς ἔδωκεν ἡ διαβόητος συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἄνθρωποί του εἰς τὴν Κων)πολιν καὶ εἰς τὸ μέτωπον ἐπροπαγάνδιζαν τὴν ἦτταν,—καὶ τὰ κεμαλικὰ ἀεροπλάνα ἔρριπταν τὰς προκηρύξεις τοῦ κ. Κονδύλη κατὰ μῆκος τῆς Ἑλληνικῆς παρατάξεως. Ταῦτα εἶναι γνωστά. Ταῦτα μόνον πεπωρωμένοι δύνανται ν' ἀρνηθοῦν.

Δὲν θέλομεν διὰ τῶν ἀνωτέρω νὰ εἰπωμεν ὅτι οἱ ἀπὸ τοῦ 1920 μέχρι τοῦ 1922 κυβερνήσαντες δὲν διέπραξαν σφάλματα... Σφάλμα δὲ θεμελιῶδες ἦτο ἡ ἐξακολούθησις τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας—σφάλμα ἦτο ἡ μὴ ἐγκατάλειψις—ἐφ' ὅσον ἦτο πραγματοποιήσιμος—τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀλλὰ διὰ τὸ σφάλμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ζητήσουν εὐθύνας οἱ λαβόντες τὴν πρωτοβουλίαν μιᾶς ὑπερποντίου ἐκστρατείας, οἱ βεβαιώσαντες τὸν Λοὺδ Τζὀρτζ ὅτι ἠδύναντο μὲ μόνας τὰς Ἑλληνικὰς δυνάμεις νὰ κατασυντρίψουν τὴν «γελοίαν» Κεμαλικὴν δύναμιν, καὶ τέλος πάντων τὸ κόμμα τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Δαγκλῆ ἐψήφισε μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας....

Ἀλλ' ἐὰν ἡ λαμπρὰ συνάδελφος ἀμφισβητήσῃ τ' ἀνωτέρω, θὰ τῆς ἀπαντήσωμεν μὲ τὰ κείμενα, ὄχι δὲ πλαστογραφημένα ὡς ἐκείνα τὰ ὁποῖα περιέχουν αἱ διπλωματικαὶ βίβλοι τῆς φοβερᾶς ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1920 περιόδου.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ

Δὲν παρέρχεται σχεδὸν ἡμέρα χωρὶς ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων νὰ μᾶς ἀναγγείλῃ νέα σχέδια ἔργων τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισε διὰ τὴν πόλιν. Οὕτω πρὸ μηνὸς εἴχαμε τὸ σχέδιον τῆς συστάσεως Δημοτικῶν Φιλαρμονικῆς, πρὸ δεκαπενθημέρου τὸ σχέδιον τοῦ ἀνακαινισμοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, πρὸ ἑβδομάδος τὸ σχέδιον τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ Δημοτικοῦ Μεγάρου διὰ τοῦ ἀνοίγματος καὶ ἄλλης εἰσόδου ἀπὸ τὴν ὁπισθίαν πλευρὰν, πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τὸ σχέδιον τῆς ἐν τῷ Δημαρχείῳ κατασκευῆς αἰθούσης δεξιώσεων, πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸ σχέδιον τῆς ὀνομασίας ἀθηναϊκῶν δρόμων διὰ τῶν ὀνομάτων λογίων καὶ δημοσιογράφων καὶ τέλος προχθὲς τὸ σχέδιον τῆς ἰδρύσεως Δημοτικῶν Λουτρῶν, Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης καὶ διαρκοῦς καλλιτεχνικῆς Ἐκθέσεως. Ἔχομεν λοιπὸν ἀπειρίαν σχεδίων, τὰ ὁποῖα, ἂν πραγματοποιηθοῦν, θὰ μεταβάλουν τὰς Ἀθήνας εἰς ἐντελῶς Εὐρωπαϊκὴν μεγαλόπολιν. Διότι τί λείπει, παρακαλοῦμεν, ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν; Φιλαρμονική! Καὶ τί ἄλλο; Αἴθουσα δεξιώσεων! Καὶ ἀκόμη τί ἄλλο; Μία δευτέρα πόρτα εἰς τὸ Δημαρχεῖον! Ἐπειδὴ δὲ εἶνε παγκοσμίως γνωστὸν ὅτι οἱ εἰς Ἀθήνας ἐρχόμενοι ξένοι, ὅλοι ἀνεξαιρέτως, φεύγουν τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς των διότι δὲν ἔχομεν ὁδοὺς αἱ ὁποῖαι νὰ φέρουν τὰ ὀνόματα τοῦ Γαβριηλίδη καὶ τοῦ Βιζυηνοῦ, τυγχάνει ἀναντίρρητον ὅτι καὶ ἡ ἔλλειψις αὐτὴ εἶνε ἀπὸ τὰς οὐσιωδεστέρας. Ἀλλ' ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω σχεδίων, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καὶ ἐμὲ ἐνθουσιάζει περισσότερον καὶ τοὺς συμπολίτας μου ὀφείλει νὰ ἐνθουσιάσῃ, εἶνε τὸ τελευταῖον: Ἡ ἵδρυσις δηλαδὴ Δημοτικῶν Λουτρῶν. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὰ λουτρὰ αὐτὰ ἀποτελοῦν μίαν ἀπὸ τὰς πρώτας μερίμνας πάσης Δημοτικῆς Ἀρχῆς, διότι ὁ λαὸς δι' ὀλίγων χρημάτων ἐξασφαλίζει τὴν καθαριότητά του, ἡ ὁποία καθαριότης εἶνε ὑγεία. Ἀλλ' ὁ συνδυασμὸς τὸν ὁποῖον ἐπενόησεν ὁ κ. Πάτσης, καθιστᾷ τὰ λουτρὰ τὰ ὁποῖα μέλλει ν' ἀποκτήσῃ ἡ πρωτεύουσα ἀκόμη πολυτιμότερον ἀγαθὸν διὰ τοὺς Ἀθηναίους. Διότι δὲν θὰ λούωνται μόνον οἱ συμπολῖταί μας ἐντὸς αὐτῶν. Μετὰ τὸ λούσιμον, θὰ ἔχουν τὴν Βιβλιοθήκην τους, ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ ἐπιδίδωνται εἰς μελέτας, καὶ μετὰ τὰς μελέτας, τὴν Καλλιτεχνικὴν Ἔκθεσίν τους, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ θαυμάζουν τὰ ἔργα τῶν νεωτέρων ζωγράφων καὶ γλυπτῶν. Μὲ ἕνα σμπάρο δηλαδὴ τρία ἰρυγόνια, ἤ, ὅπως ἔλεγαν τὰ κουρεῖα εἰς παλαιοτέραν ἐποχὴν, κούρεμα, ξύρισμα, λούσιμον, ὅλα ὁμοῦ λεπτὰ ὀγδόντα!

Ἀλλὰ πῶς θὰ λειτουργήσουν τὰ νέα Δημοτικὰ Λουτρά; Ἡ σχετικὴ εἴδησις ἀναφέρει ὅτι ταῦτα θὰ ἀνεγερθοῦν ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου εἰς τὸ ὁποῖον ἦτο ἄλλοτε τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον Καραμάνου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς, καὶ τοῦτο διὰ νὰ εὐρίσκεται τὸ νέον αὐτὸ λαϊκὸν δημοτικὸν ἔργον ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερον τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ. Ἐπίσης κατὰ τὴν εἴδησιν, τὰ λουτρὰ θὰ περιλαμβάνουν 36 καταιονιστικὰ μηχανήματα, μὲ ἄλλους λόγους, «τοὺς» καὶ 20 λουτῆρας. Ἀλλαὶ πληροφορίαι, αὐτοχῶς, δὲν ἐδόθησαν μέχρι τῆς ὥρας καὶ ἑπομένως εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστον ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτα θὰ κάνουν τὸ μπάνιο τους καὶ ἔπειτα τὸ διάβασμα εἰς τὴν βιβλιοθήκην, ἢ πρῶτα τὸ διάβασμα καὶ ἔπειτα τὸ μπάνιο, ἢ πρῶτα τὴν ἀγορὰν εἰκόνων καὶ ἀγαλμάτων καὶ κατόπιν λούσιμον καὶ διάβασμα. Ταῦτα πάντα ὅπως θὰ τὰ κανονίσῃ ἀναντιρρήτως ἡ Δημοτικὴ Ἀρχὴ, ἡ ὁποία γνωρίζει καλύτερον ἡμῶν πότε πρέπει νὰ τὸν λούσουν, δηλαδὴ νὰ τὸν καταβρέχουν, ἕναν ἄνθρωπον καὶ πότε νὰ τὸν διαβάζουν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν ἡμεῖς εἶνε ἡ καταφανὴς ἀτέλεια τοῦ νέου τούτου δημοτικοῦ ἔργου, ἀτέλεια προσπίπτουσα εἰς τὴν ἀντίληψιν καὶ τοῦ πλέον ἀμαθοῦς συμπολίτου. Διατί τὰ νέα Δημοτικὰ Λουτρὰ νὰ συνδυασθοῦν μόνον μὲ Βιβλιοθήκην καὶ Καλλιτεχνικὴν Ἔκθεσιν; Ἄλλας ἀνάγκας δὲν ἔχει τάχα ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν μελέτην καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καλλιτεχνικοῦ του αἰσθήματος; Διὰ τοῦτο τολμῶμεν νὰ προτείνωμεν τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου: Τοιουτοτρόπως εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον θὰ εἶνε τὰ λουτρά, εἰς τὸν δεύτερον ἡ βιβλιοθήκη καὶ εἰς τὸν τρίτον ἡ ἔκθεσις. Ἀνάγκη ὅμως νὰ προστεθοῦν εἰς τὸ κτίριον καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὄροφοι. Τοῦτόστι τέταρτος ὄροφος, χρησιμεύων πρὸς ἐκμάθησιν τοῦ Τσάρλεστον, πέμπτος, διὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἐπιδοθοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν κηλεπιδέσμων, ἕκτος, διὰ τοὺς ποιητὰς ἐντομοκτόνου κόνεως, ἑβδομος, διὰ τοὺς μαιευτῆρας καὶ τὰς μαίας, ὄγδοος διὰ τὰς ἐρωμένας τοῦ τενόρου κ. Ἐπιτροπάκη, ἔνατος διὰ τοὺς ἀναμένοντας τὸν διορισμόν τους νέους νομάρχας καὶ τέλος δέκατος διὰ τὸν Νστραδὶν Χόντζαν, ὁ ὁποῖος, καθ' ὃ εὐρισκόμενος εἰς τόσον μέγα ὕψος, θέλει πάθει ὅ,τι ἔπαθε καὶ εἰς τὸ σχετικὸν ὄνειρον τοῦ μύθου του, ἀπαραίτητον αὐτὴν τὴν φορὰν διὰ τὰ δημοτικὰ σχέδια.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἀπὸ τὸ συνέδριον τῶν Ἄγγλων σοφῶν

Θρησκεία καὶ Ἐωσιστήμη

„Ἡ Ἐωσιστήμη δὲν εἰμπορεῖ νὰ ψεριμένῃ τὸν κόσμον"

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Σεπτέμβριος (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὅταν πρό τινων ἡμερῶν ἐγράφομεν διὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Σὲρ Ἄρθουρ Κήιθ ἐπὶ τῆς Δαρβινικῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως καὶ εἰδικῶς ἐπ' αὐτῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ πιθήκου, δὲν παρελείψαμεν νὰ ἐμφανίσωμεν ἐν τέλει τὴν ἀντίθεσιν τῆς κοινῶς παραδεκτῆς πλέον ἐπιστημονικῆς γνώμης πρὸς τὴν θρησκευτικήν μας παράδοσιν καὶ νὰ διατυπώσωμεν τὴν πλέον αὐθόρμητον καὶ διὰ τὸν κοινότερον Χριστιανὸν ἀπορίαν, ἡ ὁποία γεννᾶται, τῆς γνώμης αὐτῆς λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν, ἐπὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αὐτὴ ἄλλως τε ἦτο καὶ ἡ γεννήσασα τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς θεωρίας, ἡ ὁποία, ὅπως ἔχει τοὐλάχιστον μέχρι σήμερον, δὲν συγχωρεῖ ἐν ταυτῷ τὴν βάσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε βεβαίως τόσον ἁπλοῦν, ὅσον ἴσως φαίνεται διὰ κοινὸν πεπαιδευμένον καὶ σκεπτόμενον μεταξὺ τοῦ ὁποίου κυκλοφορεῖ πλέον δημοσίᾳ καὶ ἐνισχυμένον ἀπὸ τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης τὸ ζιζάνιον τῆς ἀμφιβολίας. Φαντασθῆτε μίαν Ἐναρξίαν ἡ ὁποία εἶνε ἡμιδημοσία, τῆς ὁποίας πρόεδρος μέχρι πρό τινων ἡμερῶν ἦτο ἕνας ἐπίδοξος Βασιλεὺς καὶ τῆς ὁποίας ἐπὶ τέλους μέλη εἶνε τὸ ἀπαύγασμα τῆς παγκοσμίου διανοήσεως νὰ κηρύσσῃ μίαν ὡραίαν πρωΐαν ἀρνησιν τῶν μέχρι τοῦδε παραδεδεγμένων καὶ κατάργησιν τῆς ἑδάστου ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται τὸ κοινωνικόν μας σύστημα — οὐδὲ πρέπει νὰ εἶνε μία θρησκεία. Ἐνυπάρχει σοβαρὸς κίνδυνος εἰς τὸ πρᾶγμα, θεωρούμενον ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως, καὶ διὰ τοῦτο δικαιολογεῖται ἀπολύτως ὁ θόρυβος ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐδημιουργήθη.

Ὡς ἦτο φυσικόν, ἡ ἀντήχησις τῆς ἀγορεύσεως τοῦ Σὲρ Ἄρθουρ ἦλθε ἐκ τῶν κλάδων τῆς ἐπιστήμης τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ καλέσῃ κανεὶς «ἠθικοὺς», ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς θεολόγους, ποθὼς καὶ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν φιλοσοφίαν. Καὶ ἔχει αὐτὴ ἴσον ἐνδιαφέρον. Διότι ἂν ὅ,τι ἐπὶ τὴν ἐπροκάλεσε ἀπευθυνόμενο πρὸς τοὺς ὀλίγους τροφίμους τῶν ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων, αὐτὴ θίγει, καὶ πολὺ σαφῶς μάλιστα, τὸ ζήτημα τῆς πίστεως ἀπ' εὐθείας ποὺ εἶνε ἡ ἠχηρὰ χορδὴ πάσης ψυχῆς.

«Τί λοιπὸν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν;» ἐρωτοῦν οἱ τελευταῖοι μὲ ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμὸν πρὸς τοὺς συνεδριάζοντας. «Πρέπει νὰ γνωρίζετε καὶ νὰ ἔχετε ἤδη ἀπαντήσει καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο. Ἡ μήπως ἡ ἐπιστήμη εἶνε διπρόσωπος; Ἂν δεχθῶμεν τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως, αὕτη ὑπῆρξε ὑλική, σωματική, ἀλλὰ ὑπῆρξε καὶ πνευματικὴ καὶ ψυχική; Τὸ ἐξελισσόμενον σῶμα ἀνέπτυξε «πνεῦμα» ἢ τὸ πνεῦμα ἐνεσαρκώθη; Καὶ τέλος: Μήπως ἀρά γε δὲν εἶνε δυνατὸς ὁ συμβιβασμὸς τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὴν θρησκείαν;»

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἐρωτήματα τὰ ὁποῖα ἀπευθύνονται ἀπὸ πᾶσαν διεύθυνσιν πρὸς τὸ ἐν Λήδς συνέδριον. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἕνας κίνδυνος ἐπιστημονικοειδοῦς ἀθρησκείας ἀπειλεῖται διὰ τοὺς δυσπίστους, καὶ πολὺ περισσότερον διὰ τοὺς ἡμιμαθεῖς, ἐνῷ ἡ διάσεισις τῆς πίστεως καλλιεργεῖ πᾶν πονηρόν. Θὰ ἦτο ἄδικον ἂν δὲν παρηκολουθοῦμεν καὶ τὴν φάσιν αὐτὴν τῶν συζητήσεων.

Ὁ καθηγητὴς τῆς θεολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου κ. Ρήλτων ἀμέσως μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Κήιθ, καθ' ἣν ἀπεκρούσθη ἡ εἰδικὴ παράδοσις, ἐδημοσίευσε μακρ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝΑΗΝΙΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ . . . ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ. 0
ΕΞΑΜΗΝΟΥ . . 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15

Πάνταν σε ἔντυπει σποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρινο) οἱ φέροντες ἐπιν ἀγνοοῦν. Εἰδοποιεῖται τὸ Ἐξωτερικὸν τῆς «Πρωϊνῆς κ. ΙΩΑΝ. ΓΕΡΠΙΝΙΑ καὶ ὅτι ὑφ' ἑαυτὸν τὴν ἐφορείαν τῆς ἀγνοῦν. Εἰς ἀγνοῦν. Εἰδοποιεῖ ὅτι ἀν ἐν τοῖς τεύχεσι ἀνεν τῆς ἐφορείας τῆς «Πρωϊνῆς» καὶ τῆς ἐφορείας τῆς ἐπιμελοῦς δεχρόνται τελείως ἀκόμη καὶ ἀν ἀναγνωρίζονται.

προσωρινῆ εἰς τὸ Ζηρβοῦλιον τὴς Κοσκινᾶς, ἀφοῦ ἀπὸ ἀλλοῦ ἀπόφασιν τῶν ἐν ἀρχῇ ὑφ' ἡμῶν, ἔξωτερικὴ πρᾶκτικὴ τὸ σκοφέρν τὴς εἰρήνης.

Δὶ' ἀμφοῖν σήμερον ἐξ ἰστορίας κοινῶν, ἐν ἐπιστόνν, ἐν ἐπιστόνν θ'γνῶν ἔνα ἀλλὰ ἐπιστόνν ἐν ἐπιστόνν ἐν ἐπιστόνν ἐν

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΕΡΒΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ

ΧΑΝΟΥΝ ΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΙ ΚΑΙ Ο κ. ΡΑΔΙΤΣ

ΚΕΡΔΙΖΟΥΝ ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ ΤΟΥ κ. ΔΑΒΙΔΟΒΙΤΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 12 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τὰ μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς σήμερον συγκεντρωθέντα ἀποτελέσματα τῶν χθὲς διεξαχθεισῶν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἐκλογῶν, ἡ κατανομὴ τῶν ἑδρῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων κομμάτων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ριζοσπαστικοὶ ὑπὸ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Βουκιτσεβιτς 95. Ριζοσπαστικοὶ Παιτιτσικοί, 17· ἤτοι ἐν ὅλῳ Ριζοσπαστικοὶ 112.

Δημοκρατικοὶ ὑπὸ τοὺς κ.κ. Δαβίδοβιτς καὶ Μαρίνκοβιτς, 63.

Μουσουλμᾶνοι τῆς Βοσνίας ὑπὸ τὸν κ. Σπάχο 17.

Σλοβένοι Λαϊκοὶ ὑπὸ τὸν σεβ. Κορόσετς, 21.

Ἀνεξάρτητοι Δημοκρατικοὶ ὑπὸ τὸν κ. Πριμπιτσεβιτς, 23.

Κροάται χωρικοὶ ὑπὸ τὸν κ. Στιέπαν Ράδιτς, 61. Ἀγροτικοί, 9. Γερμανοί, 6. Κροατικὸς συνασπισμός, 2. Σοσιαλιστής, 1.

Ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων καταδεικνύεται ὅτι οἱ Δημοκρατικοὶ τοῦ κ. Δαβίδοβιτς καὶ τὰ μικρὰ κόμματα ηὔξησαν σημαντικῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑδρῶν των, ἐνῷ ἀντιθέτως ὁ ἀριθμὸς τῶν Ριζοσπαστικῶν καὶ τῶν Ραδιτσικῶν βουλευτῶν ἠλαττώθη.

Τοιουτοτρόπως ἡ κυβερνητικὴ παράταξις (Ριζοσπαστικοί, Δημοκρατικοί, Σλοβένοι, Μουσουλμᾶνοι) ἐξησφάλισε σημαντικὴν πλειοψηφίαν.

Πολλοὶ ἐκ τῶν κορυφαίων Ριζοσπαστικῶν Παιτιτσικῶν, ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος τῆς Σκουψίνας κ. Μᾶρκο Τρίφκοβιτς καὶ ὁ πρώην ὑπουργὸς κ. Σλάβκο Μιλέτιτς, δὲν ἐξελέγησαν οὔτε βουλευταί. Ἐνῷ, ἀντιθέτως, οἱ κορυφαῖοι τῶν μετριοπαθῶν Ριζοσπαστικῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Νίντιτς ἐσημείωσαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν. Εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐξελέγησαν ὁ Ριζοσπαστικὸς πρώην ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μαξίμοβιτς καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Δημοκρατικῶν κ. Δαβίδοβιτς.

Ἐπικρατεῖ ἡ πεποίθησις, ὅτι ἐν τῶν ἀσφαλῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν θὰ εἶναι ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν διαφόρων μερίδων τοῦ Ριζοσπαστικοῦ κόμματος.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΟΛΛΑΝΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 12 (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ πρόεδρος ἀνεκοίνωσε σήμερον εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅτι ὁμὰς γενναιοδώρων Ἀμερικανῶν προσέφερεν εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. διὰ τὴν ἀνέγερσιν βιβλιοθήκης τὸ ποσὸν τῶν 2 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Ἡ Συνέλευσις ἀφοῦ ἤκουσε τοὺς κ.κ. Μόττα τῆς Ἑλβετίας, Οὐσκου τῆς Τσεχοσλοβακίας, Βάν Ἐύσιγκα τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ τοῦ Προέδρου, ὁ ὁποῖος ἐξῆρε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀμερικανικοῦ δώρου, ἀπεφάσισε νὰ δεχθῇ τὴν προσφορὰν ταύτην διὰ τὴν ὁποίαν ἐγένετο ὁμόθυμον ψήφισμα εὐχαριστιῶν.

Ἡ Συνέλευσις εἶτα ἐξηκολούθησε καὶ ἐτερμάτισε τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἔργου τοῦ συντελεσθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Κοινωνίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαρρεύσαντος ἔτους. Ὁ κ. Μόττα τῆς Ἑλβετίας περιγράφει τὸν ρόλον τῆς Συνελεύσεως, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. τὴν ἀκολουθητέαν ὁδόν, διότι εἶναι ἀπόρροια ὅλων τῶν κρατῶν—μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ὁμιλῶν περὶ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης καὶ περὶ τῶν μεγάλων ἐλπίδων τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε τοῦτο, ὁ κ. Μόττα παρακινεῖ ὅτι παρὰ τὴν ἀπογοήτευσιν ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη, τὸ πρωτόκολλον ὑπῆρξεν ἡ ἀπ' εὐθείας αἰτία τῶν πολναρίθμων συνθηκῶν διαιτησίας καὶ συνδιαλλαγῆς αἱ ὁποῖαι ὑπεγράφησαν ἔκτοτε. Ὁ κ. Μόττα ὑποστηρίζει εἶτα τὴν πολωνικὴν πρότασιν καὶ ἀποδεικνύει πόσον σημαντικὴ θὰ ἦτο ἡ διακήρυξις, ὅτι ὁ ἐπιθετικὸς πόλεμος εἶνε διεθνὲς ἔγκλημα.

Ὁ κ. Δούπου (Ρουμανίας) διπαιστοῖ τὴν ὁμόθυμον καλὴν θέλησιν τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης καὶ τονίζει τὴν ἀδυναμίαν εἰς ἣν εὑρίσκονται τὰ Κράτη ὅπως ζοῦν ἀπομεμονωμένα. Προσκαλεῖ ὅλους τοὺς λαοὺς νὰ συγκατατεθοῦν εἰς σημαντικὰς θυσίας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης.

Ὁ κ. Ντέντυραν (Καναδᾶ) βεβαιοῖ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς χώρας του εἰς τὰς μεθόδους τῆς διαιτησίας διὰ τὴν λύσιν τῶν διεθνῶν συροράξεων, ἂν καὶ αἱ διάφοροι δοκιμασίαι δὲν ἀπέδησαν εὐτυχεῖς διὰ τὸν Καναδᾶν. Ὁμιλῶν διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομικῆς Διασκέψεως, ὑπέμνησεν ὅτι ὁ Καναδᾶς ἐμείωσε τέσσαρας φορὰς ὀλιγώτερον τοὺς τελωνιακούς του δασμούς. Ἐξετάζων εἶτα τὸ πρόβλημα τῶν μειονοψηφιῶν παρατηρεῖ ὅτι αὐται δὲν πρέπει νὰ τυγχάνουν μόνον δικαίας συμπεριφορᾶς, ἀλλὰ καὶ γενναιόφρονος, ὅπως λησμονοῦν ὅτι ἀποτελοῦν μειονοψηφίας.

Ὁ κ. Βιλένκας (Χιλῆς) ὑπομιμνήσκει ὅτι ἡ Χιλὴ πρώτη ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ Χιλὴ ἐπέδειξε τὴν ἀναλλοίωτον προσήλωσίν της εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς διαιτησίας, ἀλλὰ καὶ γενναιόφρονες ἐπεκλήθη νὰ ὑποδείξῃ τὴν ὁποίαν ἡ Συνέλευσις θὰ ἀναλάβῃ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀλλανδικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΨΕΩΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεδλήθη τὸ ἐρώτημα ἐὰν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους θὰ ἦτο συμφέρουσα διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ σύναψις ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, κατόπιν προτάσεων τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς συνάψεως ἐμπορικῶν σχέσεων μετὰ τῆς Τουρκίας, τηρουμένου τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐφαρμοζομένου μικτοῦ συστήματος.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ σύστημα τὸ τουρκικὸν δασμολόγιον περιλαμβάνει ὡρισμένας κατηγορίας εἰδῶν, τὰ ὁποῖα δασμολογοῦνται μὲ ἴδιον συντελεστήν.

Διὰ τὰ λοιπὰ εἴδη παρέχονται ὑπὸ τῆς Τουρκίας οἱ ὅροι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, εἰς τὰ μεθ' ὧν συμβάλλεται ἐμπορικῶς Κράτη.

Τὸ μικτὸν συμβατικὸν τοῦτο σύστημα, ἔχει τηρήσει μέχρι τοῦδε ἡ Τουρκία συμβαλλομένη μὲ ἄλλα κράτη ἐμπορικῶς. Μεταξὺ τῶν εἰδῶν, δι' ἃ παρέχονται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν δασμολόγησιν, οἱ ὅροι τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους, περιλαμβάνονται οἱ οἶνοι, ἔλαια καὶ ἐλαῖαι, εἴδη πλοποιΐας, ὑφάσματα, πανικὰ ἐγχώρια καὶ γεωργικὰ μηχανήματα.

Ἡ καταρτισθεῖσα ἤδη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας γνωμάτευσις θὰ διαβιβασθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐδρεύουσαν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων, ἵνα ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν τῶν διεξαχθησομένων σχετικῶν διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Τουρκίας.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΣΩΦΕΡ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Οἱ ἀστυφύλακες Ι. Καραμάνης καὶ Π. Μπαμπούνης σπεύλαβον παρὰ τὴν ὁδὸν Ἠλείου τὸν σωφὲρ Ἀνδρ. Παπαδᾶν ὁδηγοῦντα τὸ ὑπ' ἀριθ. 8543 ταξὶ μὲ ἐσβεσμένους φανοὺς καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν ὁδηγήσουν εἰς τὸ Δ' ἀστυνομικὸν τμῆμα. Οἱ ἀστυφύλακες ἐπιβαίνοντες τοῦ αὐτοκινήτου ἐδέχθησαν, νὰ μεταφερθοῦν πρῶτον οἱ ἐν αὐτῷ ἐπιβάται εἰς τὸν προορισμόν των, δηλαδὴ εἰς τὸ τέρμα Ἀχαρνῶν. Ἐκεῖ ὁ σωφὲρ ἀφοῦ ἀφῆκε τοὺς ἐπιβάτας ἠρνήθη ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς ἀστυφύλακας δημιουργήσας ἐπεισόδιον μετ' αὐτῶν, ἔνεκα τοῦ ὁποίου συνεκεντρώθησαν ἐκεῖ καὶ ἄλλοι σωφὲρ τῶν σταθμευόντων εἰς τὸ τέρμα Ἀχαρνῶν αὐτοκινήτων. Ὅλοι οὗτοι ἀπείλουν τοὺς ἀστυφύλακας, ἀναγκασθέντας νὰ χρησιμοποιήσουν τὰς ἀστυνομικάς των ράβδους. Εἰς χωροφύλαξ προσδραμὼν ἐδοήθησεν εἰς τὸ ν' ἀπαλλαγοῦν οἱ ἀστυφύλακες καὶ νὰ συλληφθῇ ὁ σωφὲρ ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ αὐτοκινήτου του ὡδηγεῖτο εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα.

Καθ' ὁδὸν ὅμως καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν Ἁγίου Μελετίου κατέφασαν τὸ αὐτοκίνητον αὐτὸ δύο ἄλλα, τῶν ὁποίων ἐπέβαινον οἱ ἀδελφοὶ τοῦ σωφὲρ Παπαδᾶ Χαρίλαος καὶ Δημήτριος μετὰ τῶν φίλων των Γ. Ματσᾶ, Γ. Κώνστα καὶ Ν. Σταμέλου. Ὅλοι αὐτοὶ ζήτησαν ἀπὸ τ' ἀστυνομικὰ ὄργανα ν' ἀφίσουν τὸν σωφὲρ Παπαδᾶν, εἰς ἄρνησίν αὐτοῦ δὲ ἀπεπειράθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ σπλέτα. Οἱ ἀστυφύλακες καὶ χωροφύλακες χρησιμοποιήσαντες ράβδους καὶ περίστροφα, τὴ βοηθείᾳ δὲ προσδραμόντων συναδέλφων των, συνέλαβον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ φίλους τοῦ σωφὲρ καὶ τοὺς ὡδήγησαν εἰς τὸ 12ον ἀσφαλείας καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ αὐτόφωρον Πλημμελειοδικεῖον τὸ ὁποῖον κατεδίκασε τοὺς Ἀνδρ. καὶ Χαρ. Παπαδᾶν εἰς 20ήμερον φυλάκισιν τοὺς δὲ ἄλλους εἰς 5ήμερον.

ΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΔΙΕΤΑΧΘΗΣΑΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀνέθηκεν εἰς τὸν ἀνακριτὴν τοῦ Γ' τμήματος κ. Ἀργυρόπουλον νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις ἐν σχέσει μὲ τὰ διαδιδόμενα ὑπὸ φοιτητῶν ὅτι διάφοροι καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τοὺς ἐκδιάζουν διὰ νὰ ἀγοράζουν τὰ συγγράμματά των.

Εἰς τὴν ἐνέργειαν ταύτην ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς προέβη διὰ νὰ μὴ μειοῦται ἐκ τῶν διαδόσεων τὸ κῦρος τοῦ Πανεπιστημίου.

ΑΠΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ ΑΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΩΣ

ΤΥΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΡΙΔΩΝ ΦΑΓΗΤΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνῆλθε τὴν ἐσπέραν χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων καὶ ἐξήτασε αἰτήσεις τῶν τυροεμπόρων ζητούντων αὔξησιν τῆς τιμῆς τῶν διαφόρων εἰδῶν τυροῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ἀπεφάνθη δὲ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ διατιμηθῇ ὁ τυρὸς καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, διότι εἰς πολλὰς ἐπαρχίας πωλεῖται εἰς τιμὰς πολὺ μεγαλυτέρας τοῦ κανονικοῦ. Ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἐπ' αὐτοῦ θὰ ληφθοῦν ἅμα τῇ συγκεντρώσει ὡρισμένων στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ ζητηθοῦν τηλεγραφικῶς κυρίως ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς παραγωγῆς.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήτασεν ἐν συνεχείᾳ αἰτησιν τῶν ἐστιατόρων περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῶν μερίδων φαγητοῦ τὴν ὁποίαν καὶ ἀπέρριψε, καθόσον ὁ ἀνωτάτην τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως ἐν Πειραιεῖ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἀνθράκων εἰς δρχ. 2.60 κατ' ὀκᾶν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λιανικὴ πώλησις αὐτῶν εἰς δρχ. 3 κατ' ὀκᾶν ἐν Πειραιεῖ καὶ 3.20 ἐν Ἀθήναις.

ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΛΗΡΟΥΟΥΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν γνωστοποιεῖται εἰς τὰ συντάγματα πεζικοῦ ἅτινα θὰ δεχθοῦν πρὸς κατάταξιν τοὺς κληροῦχους τῆς ἀπογραφῆς 1927 ὅ δι οἱ ἐξ αὐτῶν γεννηθέντες ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ διαμένοντες ἐκεῖ μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των θὰ διατηροῦνται ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐπὶ τετράμηνον. Μετὰ πάροδον τῶν 4 μηνῶν θὰ λάβουν οὗτοι κανονικὰ διὰ τὰς ἑστίας των ἀπολυτήρια ἀπαλλασσόμενοι τῆς περαιτέρω ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας. Ἐὰν εἰς τινας ἐξ αὐτῶν ἐπιβληθῇ πρόσθετος ὑπηρεσία λόγῳ ἀνυποταξίας δύνανται οὗτοι νὰ ἐξαγοράσουν ταύτην ἀντὶ 500 δρ. κατὰ μῆνα. Διὰ τὴν ἰδίαν διαταγὴν καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν αὐτῶν εὐεργετημάτων ἀπολαμβάνουν καὶ ἅπαντες οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ γεννηθέντες Ἕλληνες πολῖται καὶ διαμένοντες ἐκεῖ μέχρι τοῦ 20οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των ἀπὸ τῆς κλάσεως 1924 συμπεριλαμβανομένης καὶ μετέπειτα. Ἐντέλλονται συνεπῶς τὰ οἰκεῖα στρατολογικὰ γραφεῖα ὅπως ρυθμίζουν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν τυχὸν ἐξ αὐτῶν ἀνυποτάκτων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τετραμήνου ἠθικείας καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ χρόνου τῆς ἀνυποταξίας των διὰ 500δράχμου ἀντισηκώματος δι' ἕκαστον μῆνα ἀνυποταξίας.

ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων ὁ ἄρτος ὑπετιμήθη κατὰ 10 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΟΙ κ.κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ, ΜΠΡΙΑΝ ΚΑΙ ΣΙΑΛΟΓΙΑ ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Η ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΘΑ ΔΟΘΗ ΑΥΡΙΟΝ Ἢ ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ

Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 12. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Αὔριον (σήμερον) τὴν πρωΐαν συνέρχεται ἡ τριμελὴς ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων Ἐπιτροπὴ τοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Τσάμπερλαιν, Μπριὰν καὶ Σιαλόγια, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἑλληνικῶν δανείων. Εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ παραστοῦν ὁ κ. Καφαντάρης καὶ πιθανώτατα ὁ πρόεδρος τῆς Δημοσιονομικῆς κ. Νημάγιερ.

Ἡ δημοσία συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν τοῦτο θὰ παράσχῃ τὴν ἔγκρισίν του διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς Δημοσιονομικῆς καὶ τοῦ Πρωτοκόλλου, θὰ συγκροτηθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν Τετάρτην (αὔριον) ἢ τὸ πολὺ τὴν Πέμπτην, ἡμέραν ἐκλογῆς τῶν νέων μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ λήξεως τῶν ἐργασιῶν του.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, θὰ προκληθῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πρώτου παραρτήματος τοῦ Πρωτοκόλλου, τοῦ περιέχοντος τὴν δήλωσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ὅτι συγκατατίθενται εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου ἀνάληψιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου.

Ἡ συζήτησις αὕτη θὰ προκληθῇ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι παρέμεινεν ἐκκρεμὲς τὸ ζήτημα τῆς γαλλικῆς ἐπιμονῆς διὰ τὸν πρὸ τῆς συνάψεως τῶν νέων ἑλληνικῶν δανείων διακανονισμὸν τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν πολεμικῶν χρεῶν. Πιστεύεται δηλαδὴ, ὅτι ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος ἐν τῇ εἰδικῇ Ἐπιτροπῇ τοῦ Συμβουλίου θὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καὶ θὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν του ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς προηγουμένης Ἑλληνογαλλικῆς συμφωνίας διὰ τὰ πολεμικὰ χρέη.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐκδηλοῖ αἰσιοδοξίαν ἐπὶ τῆς διευθετήσεως τοῦ ζητήματος τούτου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΥΡΩΣΙΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 12. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κύρωσιν τῶν ἐν Γενεύῃ συμφωνηθέντων, ὁ κ. Καφαντάρης μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἁρμοδία κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ νομοθετικὸν διάταγμα, δι' οὗ θὰ κυροῦνται συνολικῶς τὸ πρωτόκολλον διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δανείων, ἡ σύμβασις μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι ὅτι ἡ κύρωσις τοῦ ἐν λόγῳ διατάγματος θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΜΕ ΤΑ ΑΛΛΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 12. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Τὸ Τμῆμα Πληροφοριῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐξέδωκεν ἀπόψε ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἀναγγέλλουσαν τὸν τερματισμὸν τῶν ἐργασιῶν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡτις—λέγει ἡ ἀνακοίνωσις— ἠσχολήθη κυρίως μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνικῶν δανείων.

Μεταξὺ ἄλλων λεπτομερειῶν περὶ τῆς ἐπελδούσης συμφωνίας μεταξὺ Δημοσιονομικῆς καὶ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἡ ἀνακοίνωσις τονίζει τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν δανείων καὶ τῶν ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. ἐπίσης ἐγκριθέντων εὐγγρικοῦ καὶ αὐστριακοῦ δανείων, πρὸς ἔλεγχον τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ὁποίων ἡ Δημοσιονομικὴ ἐπέβαλε γενικοὺς οἰκονομικοὺς Ἁρμεστὰς εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν δύο χωρῶν.

Προσθέτει, ὅμως, ὅτι καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἐλήφθησαν σοφῇ μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν δανείων διὰ σκοποὺς ἀλλοίους τοῦ προορισμοῦ των. Καὶ καταλήγει τονίζουσα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἱδρυθησομένης Ἐκδοτικῆς Τραπέζης.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΝ ΕΛΗΞΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 12. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κύκλων αἱ διαπραγματεύσεις περὶ τὸ προσφυγικὸν ζήτημα θεωροῦνται ὡς οὐσιαστικῶς λήξασαι.

Ἐν τούτοις, ὁ κ. Μπακάλμπασης συνεχίζει τὰς συζητήσεις του μετὰ τοῦ κ. Νημάγερ, ἐντεταλμένου παρὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ προβῇ εἰς τὸν ὁριστικὸν τερματισμὸν τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων.

Παρὰ τὴν συνέχισιν ὅμως τῶν συζητήσεων, ἐλάχιστοι ἐλπίδες ὑπάρχουν, ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ μετάπεισις τῶν ἁρμοδίων κύκλων τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ἡ ὑπ' αὐτῆς παραδοχὴ τῶν χθὲς ἐπαναληφθέντων ἐξ Ἀθηνῶν ὅρων τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΞΕΛΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΕΖΗΤΗΣΕ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥ

Ἁρμεδίως ἠλέγχθησαν ὡς μὴ ἀκριβεῖς αἱ πληροφορίαι καθ' ἃς κατὰ τὸ προχθεσινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὰ κείμενα τοῦ πρωτοκόλλου καὶ τῶν παραρτημάτων των τῆς ἐπελδούσης ἐν Γενεύῃ συμφωνίας διὰ τὸ τριμερὲς δάνειον.

Σημειωτέον ὅτι αἱ πληροφορίαι αὗται παραχωρεθεῖσαι ὑφ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἶχον ἐπιβεβαιωθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ἀντιθέτως, κατὰ τὰς γενομένας χθὲς ἐξ ἐγκύρου κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνακοινώσεις, τὰ ἐνταῦθα μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν ἔλαβον εἰδέτι ἐπισήμως γνῶσιν τοῦ κειμένου τοῦ πρωτοκόλλου κατὰ συνέπειαν δὲ οὐδεμία ἀπολύτως διεξήχθη συζήτησις ἐπὶ τοῦ περιεχομένου του ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ.

Κατὰ τὰς ἰδίας ἀνακοινώσεις, ὁ κ. Καφαντάρης διαχειριζόμενος ἐν λευκῷ παρασχεθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσιοδότησιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς εἰς Γενεύην ἀναχωρήσεώς του δὲν ἐδεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν συναδέλφων του τὰς συμφωνίας εἰς ἃς προῆλθεν ἐπὶ τῶν ὅρων τῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ τριμεροῦς δανείου.

Τονίζεται συμπληρωματικῶς ὅτι μέχρι ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ 1923 διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων ἐζητήθησαν ἐντεῦθεν ὁδηγί